

ת"ד 5195/08/14 - מדינת ישראל נגד ח'אלד כיואן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 5195-08-14 מדינת ישראל נ' כיואן
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

ח'אלד כיואן באמצעות עו"ד ג'בר ג'ברין
ועו"ד סלים אבו חרפה

הנאשם

הכרעת דין

1. לפני תאונת דרכים בה היו מעורבים שלושה כלי רכב. השאלה שעומדת להכרעה לפני היא האם הנאשם, בנהיגתו, גרם לתאונה.

מסקנתי היא שהנאשם גרם לתאונה, לאחר שלא שמר על רווח מספיק, והתנגש ברכב "פיאט" שעמד בצומת, באור אדום. כתוצאה מההתנגשות נהדף רכב ה"פיאט" לעבר רכב מסוג "טויוטה", שעצר לפניו בצומת. בתאונה נחבל אדם חבלה של ממש.

לפיכך, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

האשמה

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, אי שמירת רווח ונהיגה בחוסר זהירות.

על פי כתב האישום, ביום 2.7.14, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "שברולט" מ.ר. 3078475, בכביש 4, מכיוון חיפה לעכו, והגיע סמוך לצומת כפר מסריק. אותה את נסע הנאשם בעקבות רכב פרטי, מסוג "פיאט", מ.ר. 4165258. רכב ה"פיאט" נסע בעקבות רכב פרטי, מסוג "טויוטה", מ.ר. 8145371. הנאשם נהג בחוסר זהירות בכך שלא שמר רווח מספיק שיאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו על מנת למנוע תאונה וכתוצאה מכך כאשר רכב ה"פיאט" נעצר לפני הצומת, ברמזור אדום, הנאשם לא הספיק לעצור והתנגש ברכב ה"פיאט" מאחור. רכב ה"פיאט" נהדף קדימה והתנגש ברכב ה"טויוטה" שעצר לפניו בצומת, באור אדום. כתוצאה מהתאונה שניים מהמעורבים נפגעו,

עמוד 1

כשנהג רכב ה"פיאט", עמוס ממו זול, נחבל חבלות של ממש בדמות שבר בעצמות האף, שברים מרובים בעצמות הפנים, ושבר של רדיוס דיסטלי ביד ימין, והשתחרר מבית החולים ביום 16.7.14. כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה גורסת שהנאשם לא שמר על רווח מספיק שיאפשר לו לבלום בזמן על מנת למנוע תאונה, וכתוצאה מכך התנגש ברכב "פיאט" שעמד בצומת, באור אדום. רכב ה"פיאט" נהדף קדימה ופגע ברכב "טויוטה" שנעצר לפניו בצומת באור אדום.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בציינה שהתאונה נגרמה שלא באשמת הנאשם. לגרסתה, טרם התנגש רכב הנאשם ברכב ה"פיאט", ארעה תאונה בין רכב ה"פיאט" לרכב ה"טויוטה" שנסע לפניו. כתוצאה מתאונה זו נהדף רכב ה"טויוטה" כ-10 מטרים לתוך הצומת, ורכב ה"פיאט" נעמד על קו הצומת. לאחר מכן, כתוצאה מתאונה זו, התנגש רכב הנאשם ברכב ה"פיאט" שנעצר לפניו.

יצוין שאין מחלוקת בין הצדדים באשר לחבלות שנגרמו למעורבים.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו:

השוטר יעקב עשור.

השוטר מוזס מדקר.

עמוס זול, נהג ה"פיאט".

דניאל מעוז, נהג ה"טויוטה".

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

1/ - צילומים מהזירה, ת/2 - דוח פעולה של השוטר עשור, ת-3 - סיכום אשפוז של נהג ה"פיאט", ת/4 - טופס ידוע חשוד בדבר זכויותיו, ת/5 - הודעת הנאשם.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

אחריות הנאשם לתאונה

6. מעדותו של נהג רכב ה"טיוטה", מר דניאל מעוז, עולה שעמד ברמזור, באור אדום, ולפתע חש חבטה חזקה בחלק האחורי של רכבו, שכתוצאה ממנה רכבו נהדף קדימה אל עבר הצומת ונעצר. כך בעדותו: **"נסעתי לכיוון צפון ברמזור של כפר מסריק עמדותי באור אדום ואז הרגשתי מכה חזקה מאוד, בחלק האחורי של הרכב, זה העיף אותי קדימה, חציתי את הרמזור מעבר לצומת והרכב נעצר בצד השני של הצומת"** (עמ' 35 לפרו', ש' 19-21). מעוז מסר שבעת שיצא מרכבו הבחין בנזק גדול שנגרם לרכבו מאחור, הבחין מאחוריו ברכב קטן, מסוג **"פיאט"**, שניזוק מקדימה ומאחורה, ומאחוריו **"אוטו גבוה, לא יודע את הסוג"**, **"טנדר"** (עמ' 37 לפרו', ש' 10), והדגיש: **"בכל הארוע אני חטפתי מכה אחת, הרגשתי מכה אחת"** (עמ' 37 לפרו', ש' 12).

כשעומת עם הודעתו במשטרה, מיום 3.7.14, בה מסר שרכב שלישי (רכב הנאשם) פגע ברכב שהיה לפניו והדף רכב זה לעבר רכבו, ציין: **"עצם זה שהרגשתי מכה אחת מאוד חזקה, אני מניח שזה מה שקרה. אם היה קורה משהו אחר, בו הפיאט היה נכנס בי אחרי זה היה נכנס האוטו השלישי הייתי מרגיש שתי מכות. זה בוודאות לא היה הסיפור הרגשתי מכה אחת מאוד, מאוד חזקה. בהסתכלות על הרכבים כשיצאתי לאמבולנס, זה אז היה נראה לי מאוד הגיוני שזה מה שקרה"** (עמ' 37 לפרו', ש' 15-18). כשנשאל מתי זכר טוב יותר את התאונה השיב שבעת מסירת ההודעה. כשעומת עם דבריו במשטרה שלפיהם לא הסתכל לאחור כשעצר בצומת, השיב בחיוב (עמ' 38 לפרו', ש' 7-3). כשנשאל בדבר המרחק אליו נהדף רכבו בצומת, השיב: **"לפחות 8,9 מטר"** (עמ' 38 לפרו', ש' 18). לשאלה האם יתכן מצב שרכב ה"פיאט" פגע ברכבו ולאחר מכן רכב ה"פיאט" נפגע מרכב אחר שנסע אחריו, ולא פוגע ברכבו, בשנית, השיב: **"אתה יכול להניח יכול להיות"** (עמ' 38 לפרו', ש' 8-10). כשנשאל כמה "בומים" שמע, השיב **"אחד"** (עמ' 38 לפרו', ש' 13-14).

עדותו של עד זה תומכת בגרסת התביעה. נהג רכב ה"טיוטה" הדגיש בעדותו שעמד בצומת, באור אדום, חש "מכה אחת מאוד חזקה", בחלק האחורי של רכבו, ושמע "בום" אחד. לדבריו לו טענת ההגנה הייתה נכונה, קרי, שתחילה התנגש רכב ה"פיאט" ברכבו, ורק לאחר מכן התנגש הנאשם ברכב ה"פיאט", אזי היה מרגיש שתי חבטות ברכבו, אולם התרחשות זו לא ארעה בפועל, שכן, לטענתו, הרגיש "מכה אחת מאוד מאוד חזקה". בעת שהעד נשאל האם יתכן שארעו שתי התנגשויות כשבראשונה נפגע רכבו, ורק לאחר מכן רכב הנאשם פוגע ברכב שנסע לפניו, השיב שניתן להניח זאת. יצוין שבדברים אלה אין כדי לאמת את גרסת ההגנה, ותשובתו התייחסה למצב היפותטי שנשאל לגביו. על פי עדותו, כאמור, התרחשות זו לא ארעה בפועל.

7. העד עמוס, נהג רכב ה"פיאט", מסר שתי עדויות בבית משפט. בעדותו הראשונה, מיום 6.12.18, מסר: **"עליתי על כביש 22 לחזור הביתה, עצרתי ברמזור אחרי נתקה. היה לי רכב לפני, עצרתי אחריו וזהו. פתאום אני לא זוכר כלום מאז. נכנסו בי. אני מצאתי את עצמי בביה"ח. התמונות מדברות בעד עצמן"** (עמ' 17 לפרו', ש' 11-13).

בעדותו השניה, מיום 2.6.20, מסר דברים דומים: **"עליתי על כביש 22, התקדמתי עד לרמזור אחרי נתקה"**

ונעצתי מול רכב טויוטה. מאותו רגע הרגשתי את עצמי בבית חולים, כשתופרים לי את האף... (עמ' 32 לפרו', ש' 19-21).

בהמשך ציין: **"מאז שראיתי את רכב הטויוטה אני לא זוכר כלום, נכנסו בי ואני לא זוכר כלום"** (עמ' 33 לפרו' ש' 11-12) בהמשך כשנשאל האם זכור לו פרט נוסף בקשר לרכב ה"טויוטה" ציין: **"לא. רק שעצתי אחרי הרכב הזה"** (עמ' 33 לפרו', ש' 18). בעדותו מסר שנסע במהירות של 70-80 קמ"ש בערך (עמ' 34 לפרו', ש' 10), וכשעומת עם הודעתו בה מסר שנסע "89-90 קמ"ש", ציין: **"בסדר, אמרתי"** (עמ' 34 לפרו', ש' 15-16). כך, כשנשאל האם הודעתו במשטרה נכונה השיב בחיוב (עמ' 34 לפרו', ש' 14).

עדותו של עד זה מחזקת אף היא את גרסת התביעה שלפיה שני הרכבים המעורבים עמדו ברמזור, באור אדום. נהג ה"פיאט" ציין שרכבו נעצר ברמזור, מאחורי רכב ה"טויוטה". כן ציין בעדותו: "נכנסו בי". נהג זה, בדומה לנהג רכב ה"טויוטה", לא ציין שארעה תחילה תאונה בין רכבו לרכב ה"טויוטה".

ההגנה טענה שעל בסיס דברי העד שמסר "מאז שראיתי את רכב הטויוטה אני לא זוכר כלום", ניתן להסיק שתחילה ארעה התנגשות בין רכבו לרכב ה"טויוטה". לטענתה, אם ראשית התאונה הייתה בהתנגשות רכב הנאשם ברכב ה"פיאט", אזי העד היה מציין שמאז ההתנגשות בו מאחור אינו זוכר מאום. יצוין שלא מצאתי בסיס לטענה זו. בדברים שמסר העד אין כדי להצביע על התנגשות שארעה תחילה בין רכבו לרכב ה"טויוטה" שנסע לפניו. עדותו של העד, יש בה, כאמור, בה כדי לחזק את גרסת התביעה.

8. הנאשם מסר שתי גרסאות, בהודעתו ובעדותו, שנפלו בהן סתירות.

בהודעתו במשטרה, מיום 6.7.14 (ת/5) מסר: **"אני זוכר שהגעתי לפני צומת מסריק בנתיב האמצעי ורכב לפני נעמד בבלימה וגם אני בלמתי אבל לא הספקתי למנוע את התאונה והתנגשתי ברכב שהיה לפני"** (עמ' 2 להודעה, ש' 3 - 4). הנאשם העיד שרכבו היה תקין, ומצב הכביש יבש, ראות טובה ואור יום. כשנשאל האם שם לב מדוע הרכב שלפניו בלם, השיב: **"נראה לי שהוא התנגש ברכב שלפניו אשר בלם פתאום ולכן הוא הפתיע גם אותי ובלמתי ולא הספקתי למנוע את התאונה בין הרכב שלי לרכב שהיה לפני"** (עמ' 2 להודעה, ש' 11-12).

בבית המשפט העיד שנסע ביום האירוע מכוון חיפה לעכו, "ברמזור הראשון הסתכלתי מרחוק היה אדום. כשהתקרבו לרמזור נהפך להיות ירוק. הרכב שהיה לפני נסע רגיל ואני נסעתי רגיל, ראיתי ירוק. פתאום כשאני שומע חבטה חזקה ופתאום ראיתי את עצמי שנכנסתי ברכב שלפני. לא ראיתי שהרכב לפני בלם וקרתה התאונה" (עמ' 44 לפרו', ש' 6-9).

כשנשאל, בחקירתו הנגדית, האם פגע ברכב ה"פיאט" שנסע לפניו, השיב: **"כן, כשראיתי את הרכב לפני עצר, לא הספקתי לעצור ופגעתי ברכב"** (עמ' 46 לפרו', ש' 9).

כשנשאל באיזה מהירות נסע, השיב: **"מהירות המתאימה למהירות של הרכב לפני"** (עמ' 46 לפרו', ש' 11). כשנשאל, האם, על בסיס נסיונו בכביש, אם היה שומר מספיק רווח מהרכב שלפניו היה פוגע בו, השיב: **"בד"כ כשפוגעים ברכב מקדימה זה סימן לאי שמירת מרחק מספיק בשביל התגובה"** (עמ' 46 לפרו', ש' 17).

כשנשאל אם היה שומר על רווח מספיק מהרכב שלפניו, או נוהג ביתר זהירות, האם יכול היה למנוע את התאונה, השיב: **"לא כי הייתה תאונה לפני ופתאום אני... הרכב לפני ראיתי שהוא לא עצר, לא עשה ברקסים, ואני המשכתי"** (עמ' 46 לפרו', ש' 21-22). כשנשאל על ידי התובע האם נהג במהירות סבירה ופגע ברכב שהיה לפניו, השיב: **"כן. הייתה תאונה לפני ואז פגעתי"** (עמ' 47 לפרו', ש' 16). בהמשך: **"אני אמרתי שעשה תאונה זה נכון שנכנסתי בו"** (עמ' 50 לפרו', ש' 8).

בגרסתו של הנאשם נפלו סתירות וניכר בה שניסה להרחיק עצמו מהאישומים שמיוחסים לו.

בהודעתו הראשונה מסר שרכב שלפניו בלם וכתוצאה מכך בלם את רכבו, אולם לא הספיק למנוע את התאונה והתנגש בו. בעדותו, לעומת זאת, מסר שנסע "רגיל" אחרי רכב שנסע "רגיל", לפתע שמע חבטה חזקה, וראה שרכבו התנגש ברכב שלפניו, וציין: **"לא ראיתי שהרכב לפני בלם"**.

הנאשם הציג גרסה שלפיה התאונה החלה בהתנגשות שבין רכב ה"פיאט" לרכב שלפניו, שכתוצאה ממנה לא הספיק לבלום את רכבו והתנגש ברכב ה"פיאט" שנסע לפניו. יצוין שגם בהנחה וגרסה זו הייתה נכונה, הרי שמהעדויות שלפני עולה שהנאשם לא שמר רווח מספיק בינו לבין הרכב שנסע לפניו, ועל כן ארעה ההתנגשות. הנאשם ציין שנסע אחרי רכב ה"פיאט" לעבר הרמזור, שהיה בתחילה אדום, לטענתו. בנסיבות אלה היה עליו לשמור מרחק שיאפשר לו אפשרות בלימה למקרה והרכב שלפניו יבלום. כעולה מעדותו, הנאשם לא שמר על רווח מספיק והתנגש ברכב שלפניו. הנאשם אף ציין בעדותו במפורש: **"זה נכון שנכנסתי בו"**.

טענות הגנה נוספות

9. ההגנה טענה שהליך גביית הודעת הנאשם נעשה באופן שאינו תקין, אולם מצאתי שיש לדחות טענה זו.

התרשמתי מעדותו של השוטר מדקר, שמדובר בעד מקצועי ומהימן. השוטר מדקר הבהיר שהזהיר את הנאשם, והנאשם ויתר על זכותו להיוועץ. כשנשאל מדוע ויתר על זכות ההיוועצות לא נרשם בהודעת נהג תחת אזהרה, הבהיר שרשום באזהרה שהנאשם יכול להיוועץ בעורך דין, ושם נאשם מבקש להיוועץ בעורך דין, הדבר נרשם בראשית הודעתו, והחקירה מופסקת (עמ' 40 לפרו', ש' 18-20).

אשר לעריכת טופס ידוע חשוד, התרשמתי מעדותו שהטופס נערך טרם גביית הודעת הנאשם. כשנשאל באיזו שעה נערך הטופס השיב: **"כמה דקות לפני"** החקירה, והוסיף שעריכת הטופס והחקירה בדרך כלל "צמודים" (עמ' 40 לפרו', ש' 5-8). כשנשאל לגבי מועד עריכת טופס הידוע במקרה זה, השיב בתחילה: **"באותו יום"** (עמ' 40, ש' 5-10), אולם, בהמשך, כשנשאל האם טופס ידוע חשוד נערך לפני או אחרי החקירה, השיב: **"לפני החקירה. הטופס הוא לפני העדות של האזהרה"** (עמ' 43 לפרו', ש' 12).

10. אשר לטענת ההגנה שלא קיימים בנמצא פרטי הבוחן שטיפל בתיק, דוח בוחן, סקיצה, דוח נזקים, ולא ידוע מי הנחה את גובה הודעת הנאשם טרם חקירתו -

היקף החקירה נתון לשיקול דעתה של המשטרה, ומושתת על חומר החקירה, המצוי בתיק.

הלכה היא שדי בראיה 'מספקת' ואין כלל המחייב את התביעה להציג את הראיה המקסימלית שניתן להשיג. ברעפ 4389/12 **אנטולי סצקו נ' מדינת ישראל** פסק כב' השופט שוהם, שיש להבחין בין 'מחדל' לבין 'אי מיצוי הליכי חקירה' והדגיש שהשאלה שיש לשאול בכל מקרה, אינה האם אפשר וראוי לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר.

במקרה שלפני השתכנעתי שיש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר, בהן, הודעת הנאשם ועדותו שלפיה התנגש ברכב שנסע לפניו, היות שלא הספיק לבלום, עדותו של נהג רכב ה"טויוטה", דניאל מעוז, שעמד ברמזור, באור אדום, חש בחבטה אחת ושמע "בום" אחד, ועדותו של נהג ה"פיאט", ממנה עלה שעמד בצומת, מאחורי רכב ה"טויוטה".

11. לסיכום, על פי כלל הראיות שהונחו לפני אני קובעת שהנאשם לא שמר על רווח מספיק מהרכב שלפניו והתנגש בו.

ללא קשר לאופן בו ארעה התאונה, וגם בהנחה שהתאונה החלה בהתנגשות בין רכב "הפיאט" לרכב ה"טויוטה", הרי שמעדותו של הנאשם עולה שנסע מרחק מה אחרי רכב ה"פיאט", לעבר הרמזור האדום שהיה בתחילה, לטענתו, בצומת, ובשלב מסוים התנגש ברכב ה"פיאט", לאחר שלא הספיק לבלום את רכבו ולמנוע תאונה. בנסיבות המתוארות היה על הנאשם לשמור רווח מספיק מהרכב שלפניו על מנת למנוע התנגשות עם הרכב שלפניו. הנאשם לא עשה כן והתנגש ברכב ה"פיאט".

יצוין שגרסתו של הנאשם אינה נתמכת בראיה נוספת, ואינה מתיישבת עם עדותם של העדים הנוספים בארוע, שני הנהגים האחרים.

עדותו של נהג ה"טויוטה" מחזקת את גרסת התביעה שהרכבים האחרים עמדו בצומת באור אדום, והנאשם התנגש ברכב ה"פיאט" וגרם לתאונת שרשרת. נהג ה"טויוטה" העיד שעמד בצומת, באור אדום, הרגיש חבטה אחת ושמע "בום" אחד. קרי, ארעה תאונה אחת שתחילתה באי שמירת רווח מספיק של רכב הנאשם לרכב שהיה לפניו, רכב ה"פיאט", שכתוצאה ממנה רכב ה"פיאט" נהדף לעבר רכב ה"טויוטה" ופגע בו.

נהג ה"פיאט" אמנם ציין שאינו זוכר דבר מהתאונה, אולם ציין בעדותו שנעצר ברמזור, מאחורי רכב "טויוטה". כן ציין: "נכנסו בי". קרי, עדותו אף היא מחזקת את גרסת התביעה, שלפיה לא ארעה תחילה התנגשות בין רכב ה"פיאט" לרכב ה"טויוטה", אלא שני הרכבים המעורבים עמדו בצומת, באור אדום, ואז ארעה התנגשות של רכב הנאשם ברכב ה"פיאט".

סוף דבר

12. בהינתן האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, **התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, אי שמירת רווח ונהיגה בחוסר זהירות.**

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 23.9.20 בשעה 11:30.

ניתנה היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.